

Carta als pares i amics de l'Escola:

Interregne pedagògic a casa nostra

Benvolguda família,

Un fet és irreversible quan la realitat del seu entorn no el pot aturar.

D'acord amb el DIEC s'escriu a la 3a accepció d'interregne el següent: "*lapse de transició entre fets o períodes històrics*"

Ens queda clar que la nostra societat viu un interregne molt global i en fronts diversos: social, econòmic, tècnic, mèdic, pedagògic, en xarxa, etc. tot global i ràpid. La rapidesa sembla una necessitat del canvi. Avui és lluny d'ahir i potser encara més lluny de demà, malgrat que el demà no existeixi quan es viu l'avui. Atesa la dificultat vull centrar aquesta carta només en la pedagogia i encara bàsicament en la de casa nostra que, dit i fet, és la que considero que ens interessa, no obstant no hem d'oblidar ni negligir que casa nostra, en el món actual és pràcticament **casa de tots**, en fer, rebre i donar és a dir, crear crear per a tothom, els altres i nosaltres en llibertat. La unitat ben entesa.

El primer que faig es centrar on comença l'interregne, motiu d'aquesta carta, d'on venim i quina sortida es preveu.

Abans d'endinsar-me en aquest escrit em sembla necessari fer-ne l'estrip, com una operació quirúrgica, de fets socials que incideixin en la vida dels alumnes i per tant en la seva dinàmica personal en l'assimilació de coneixement per la seva maduració humana. En aquesta carta vull reflectir i reflexionar sobre aspectes que incideixen en la formació de l'estructura mental dels seus fills, el que l'escola en diem el coneixement reflexionat.¹

Aspectes d'incidència social

Re-evolució: Comporta en el seu dedins la dinàmica interna de creixement que ja té l'ésser humà.

La vida és molt rica. A l'ensenyament escolar no universitari cal contactar, la tècnica, ciència i humanitats. Els alumnes aniran decidint. La ment! És el centre que ho agafa tot.

---

¹ El coneixement es forma i s'aprèn. Si no és així, hi ha realment coneixement?

Holisme: Aspecte bàsic per assolir la relació social i científica. **El tot és més que la suma de les seves parts.** Fer entre tots per a tots.

Univers humà: Noosfera 7.000 m de persones x 100.000 M. de neurones. Gran realitat del treball humà i les seves necessitats enllà del treball • allò que bàsicament ens fa persones.

Societat del coneixement: La llibertat que cada poble es vulgui donar li és imprescindible per assolir riquesa pedagògica.

Crisi epistèmica dels models del raonament del coneixement.: *Hem descobert una estranya empremta en la riba del desconegut. Hem desenvolupat profundes teories, una rere l'altre per explicar-ne l'origen. Finalment, hem aconseguit identificar la criatura que va deixar aquesta empremta. Ves per on, l'empremta és nostra.* Arthur Eddington

Nosaltres, a l'Escola hi treballem amb tècniques pròpies, tot tenint en compte que cal fer-ho en la ment per assolir i aprofundir àrees que els alumnes ja tenen. Hi treballem i hi hem treballat des de sempre.

Ara se sap que cada quant (quantum) està intrínscament connectat amb tots els altres quantums, i que cada organisme ho està amb tots els altres que existeixen en la biosfera.²

La llibertat acadèmica i creativa dels nostres alumnes no és negociable.

Un conte o no d'estiu.

Fa molts anys, potser més de quaranta, era a Palamós, a casa tota la família, tothom dormia, i jo ho vaig aprofitar per mirar la televisió mig estirat en una butaca. Era un d'aquells moments del qual me'n recordo perfectament. No sembla ahir, més aviat avui. A la televisió feien una pel·lícula, que traslladada al dia d'avui em sembla una exposició de possible realitat. El tema era el següent.

---

² Ervin Laszlo –dues vegades nominat per premi Nobel. President del Club de Budapest, fundador i director del Grup d'Investigació sobre l'Evolució General i Conseller del director general de la UNESCO.

*En un país llunyà hi havia una màquina monstruosa que dominava i esclavitzava un grup humà, sense que aquests pugues escapar-se de tanta ignomínia, malgrat els esforços que feia per assolir la seva llibertat com a d'altres pobles dels seu entorn. Tothom patia. Un dia, passades tres llunes de l'inici d'aquesta narració, un nen petit de cinc anys, mentre dormia va sentir la crida d'una veu interior que li deia d'anar al monstre. El nen es despertà, s'aixecà, sortí de casa sense que ningú el sentís i anà cap el monstre que quan el veié esbufegà d'una manera aterridora i ferotge. El nen continuà el camí sense immutar-se i quan arribà prop del monstre mecànic i esfereïdor, que es limitava a dir amb llengua estranya i d'una manera repetitiva "la Constitución, la Santa Constitución" El nen es limità a fer una pregunta, **per què?** La màquina esclatà en mil trossos i aquell poble recuperà la dignitat i quedà alliberat. Tothom era molt feliç.*

Jo vaig sortir a fora la terrassa. Semblà que els estels em somreien.

Aquesta carta, que fa el número setanta, està adreçada no solament als pares i mares de l'Escola, sinó també a totes aquelles persones sensibles en i per la pedagogia tot tenint en compte que aquesta matèria és útil a totes les edats, per la qual cosa abasta el sentit real de la vida.

La pedagogia ve marcada no solament pels progressos que es realitzen a casa nostra, sinó també per aquells que es realitzen a tot el món. Progressos aquests que també són les nostres realitats. Per tot plegat el ventall de coneixements, possibilitats i dificultats s'amplien i col·laboren. El futur és generós però cal saber-lo aprofitar.

Repeteixo per enèsima vegada que els nens són el motor de la seva pròpia educació. Nosaltres els posem carburant. Cadascú d'ells fa anar el seu motor. Sabem que a vegades, poques si ho fem bé, hem de reparar, perquè ajudem a fer humans que seran realitats.

Estem passant dels drets dels Estats als drets de les persones.

En el nostre país cal fer un canvi pedagògic general. No ens podem entretenir més. Anem contra rellotge.

JOC.

Maig 2016